

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra H.C. Andersens Eventyr bd. VII kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. VII kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. VII kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 138. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr07val-shoot-idm139890597405456/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. VII kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

27.4.1846 (III 98), jvf. BEC II 109f; Nytaars-Aften 1848 (SS XII 337), Nytaars-Aften 1850 (ib. XII 340).

217.1-17 Sml. A.s optegnelse fra vinteren 1851-52: »En ordenlig Sneestorm havde vi igaar. Luft og Jord var i een hvid flygende Hvirvel! Ruderne bleve tildækkede med Sne og fra Tagene styrtede det ned som Laviner, al den sammenfyggede Sne, det blev ganske mørkt i Værelset. Ude paa Gaden var der en Flugt i Folk; man løb, man fløi og ved Gadehjørner foer man formelig hinanden i Armene; holdt fast paa hinanden et Øieblik og havde saalænge Fodfæste mod Stormvinden. Karreter og Heste vare som overhvidtede, Tjenerne stode med Ryggen mod Karreeten og kjæste Baglænds; enkelte Fodgængere holdt sig stadig i Læ af Vognene, der kun kom langsomt alsted i den dybe Sne. En smal Sti, langs Husene, var kastet, men paa enkelte Steder tilfyget, deene lange smalle Sti var den eneste Vei for de Gaaende og hvor to mødtes stode strax begge stille, man saae at Ingen af dem havde Lyst til at gjøre det første Skridt med at træde op i den dybe Sne; taase stode de og ligesom ved en stille Overenskomst gav hver et modsat Bæen til Pris og lod det gaae ud i Sneen; man kunde der ret lære Egenkærligheden! og altid sneede og stormede det.» (FoF IX 153f).

218.4 *de stoge Potter paa Døre*] udoer at skyde nytåret ind med fyrværkeri for at holde trolde og vætter væk brugte man også at kaste pottes med aske mod dørene (jvf. Julius Clausen og Torben Krogh (red.): Danmark i Fest og Glæde IV, 1935.29). – **8-14** *Menneskens ... regner jeg efter*] sml. J.L.Heibergs Det astronomiske Aar (Urania 1844): »Digteren *Herte* taler om »Føraarets Nytaarsdag«, og knytter derved den aarlige *Fornyselse* til en *sønders* Epoche end den 1ste Januar« (Pros.Skr. IX, 1861.54).

219.3 *naar kommer Vaaren*] reminiscens af Carl Baggers (1807-1846) Børnviser (»Naar kommer Vaaren vel?«), jvf. Grothes sang Ak Vintren er lang og min Sorg som den i Meer end Perler og Guld (1849: SS X 458). – **22-32** *Skoven var sort ... Spurve*] sml. optegnelsen *Natur-Billed* (mellem Juul og Nytaar, Bregentved), bygget på indtryk fra juleferien 1849: »Det tæede, der laae lidt Sne over Græsset, men de friske bladfulde Brombærranker dannede Løvhytter i Grøften, mere friske end ved Sommerid; inde i Haven skinnede de fremmede Pilebuske (jeg veed ikke Navnet paa dem) skinnede med zinoberrøde Gren. Skoven var sort, Søerne som tungt, størket Bly; Skyerne, ja det var *ikke* Skyer, men vaade jagende Taager, gik hen over Landskabet, sorte Krager fløi i store Flokke, men uden Skrig, Alt syntes at sove. Det Fløielsgrønne Møs viiste sig hvor man ragede Sneen tilside, og paa Læ-Siden af de store Træer. En Solstraaale kom over Søen og den